

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 188/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **MTS, s.r.o. Považská Bystrica**, Žilinská 790/17, Považská Bystrica, IČO 36 302 881, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Pavel Loduha, s.r.o., Slovenských partizánov 1131/51, Považská Bystrica, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/36/2024 z 25. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2Obdo/36/2024 z 25. novembra 2025. Navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16Cob/38/2022 z 13. júna 2023 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 9Cb/229/2010 z 27. júla 2022 a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Okrem toho žiada priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je údržba a výsadba verejnej zelene, zimná a letná údržba verejného priestranstva a komunikácií, údržba a oprava ciest a komunikácií – zemné výkopové, asfaltárske práce, nakladanie s odpadmi – zber, odvoz, zneškodňovanie, uskladnenie na skládke a separovanie domového odpadu a druhotných surovín a iné činnosti; menšinový podiel v nej má mesto Považská Bystrica, Centrum 2/3, Považská Bystrica, IČO 00 317 667 (<https://www.orsr.sk/>).

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že žalobou doručenou okresnému súdu v roku 2010 sa sťažovateľ (žalobca) domáhal proti mestu Považská Bystrica (žalovanému) zaplatať sumu 662 243,91 eur s príslušenstvom predstavujúcej škodu (zmluvnú pokutu a ušlý zisk), ktorá mu vznikla v súvislosti s neplnením zmluvy o vykonávaní verejnoprospešných prác uzatvorenej v roku 1998 (ďalej len „zmluva“) žalovaným. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 9Cb/229/2010 z 27. júla 2022 žalobu zamietol ako nedôvodnú, keďže nezistil porušenie zmluvných povinností žalovaným. Zmluvu považoval za neplatný právny úkon, keďže žalovaný pri obstarávaní verejných prác postupoval v rozpore so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác (Zákon o verejnom obstarávaní) účinným v danom čase (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“). Krajský súd rozsudkom sp. zn. 16Cob/38/2022 z 13. júna 2023 potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že podľa zmluvy sa 9 rokov plnilo, a to až do doby, kým nenastala zmena vo vedení mesta Považská Bystrica, ktoré zmluvu vypovedalo. Vyslovuje nespokojnosť s napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktorému vyčíta, že je nezákonné, keďže zákon o verejnom obstarávaní (bod 3 uznesenia ústavného súdu) bol zrušený zákonom č. 263/1999 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinným od 1. januára 2020. Tvrdí, že súdy nižšej inštancie nesprávne právne posúdili charakter zmluvy a že ich rozhodnutia sú prekvapivé. Očakával totiž, že ak žalovaný pochybil v procese verejného obstarávania, ponesie za to aj zodpovednosť podľa § 268 Obchodného zákonníka, čo sa však nestalo a celé bremeno pochybenia žalovaného všeobecné súdy preniesli na sťažovateľa.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde možno prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa môže vecne zaoberať ústavnou

sťažnosťou, len ak spĺňa zákonom ustanovené formálne a obsahové náležitosti (III. ÚS 720/2025, III. ÚS 724/2025).

7. K ústavnej sťažnosti treba pripojiť kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Predloženie rozhodnutí všeobecných súdov, proti ktorým sťažnosť smeruje, je zákonom danou obligatórnu podmienkou konania pred ústavným súdom. Nepripojenie kópie napadnutého rozhodnutia, ktorého prieskumu sa sťažovateľ domáha, je v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde a je, resp. môže byť samo osebe dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (I. ÚS 353/2017. II. ÚS 153/2017, III. ÚS 144/2018).

8. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde takýto dôkaz o tvrdenom zásahu do svojich ústavných práv nepripojil a ani naň nepoukazoval.

9. Keďže sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom udelil plnú moc na zastupovanie advokátovi (§ 34 zákona o ústavnom súde), nie je dôvod takýto nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Na to v konaní pred ústavným súdom slúži práve zastúpenie kvalifikovaným právnym zástupcom. Vzhľadom na verejnoprávny charakter konania o ústavnej sťažnosti nie je vo veci advokátom zastúpeného sťažovateľa dôvod na jeho materiálne vedenie, ktorého prostriedkami by ústavný súd sťažovateľa vyzýval na doplnenie ústavnej sťažnosti alebo sám, hoc aj na návrh sťažovateľa, pripájal spis okresného súdu (III. ÚS 584/2025).

10. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona nie je bezúčelná. Vyjadruje nezávislé postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Splnenie tejto požiadavky ústavnému súdu umožňuje o ústavnej sťažnosti postupovať priebežne tak, aby pred rozhodnutím na predbežnom prerokovaní nemusel dožiadanim dotknutého orgánu verejnej moci zabezpečovať dôkaz o tvrdenom zásahu do ústavných práv.

11. V prípade sťažovateľa ide o nekomplikované pripojenie kópií listín (rozhodnutí), ktoré preukazujú zásah do jeho základných práv a slobôd v právoplatne skončenom civilnom sporovom konaní. Z týchto dôvodov pre nesplnenie tejto zákonom ustanovenej náležitosti bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

12. Sťažnostný petit ústavnej sťažnosti je navyše nevykonateľný, keďže sťažovateľ žiada zrušiť rozsudok krajského súdu a rozsudok okresného súdu a vrátiť vec na ďalšie konanie okresnému súdu, vo vzťahu k nim však porušenie žiadnych základných práv a slobôd nenamieta.

13. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu